

TÜRKMEN

Kültür – Sanat - Edebiyat

Buket GÖLCÜK ÖĞRET-EN-İM

Gündüzü ,geceyi,
Anlamayı ,dinlemeyi,
İyi ve güzeli sevmeyi
Öğretensin öğretmenim.

Güneş gibi ışık saçarsın,
Küçük kalplere sevgi yayarsın,
Bilimi, fenni kafamıza koyarsın,
Gösterensin öğretmenim.

Derdimizle dertlenen,
Anne gibi sevilen,
Baba gibi dinlenen,
Ailesin öğretmenim.

Rehber oldun ışığınla,
İlgilendin duyarınla,
Gözlerindeki umudunla
Kılavuzsun öğretmenim.

Kardelen KÜTÜ KIRMAYIN DALLARIMI

Kırmayın dallarımı,
Kuşlara yuva olamam.
Gelmezlerse kuşlar dalıma,
Sıkılırım dayanamam.

Kırmayın dallarımı,
Size nasıl meyve vereyim?
Hastalara şifa ,derde deva,
Size nasıl temiz hava vereyim?

Kırmayın dallarımı,
Sonra nasıl gür görüneyim?
Gelmez kimse gölgeme,
Tek başıma yalnızlığa mı bürüneyim?

Kırmayın dallarımı,
Günden güne azalırım, yapmayın.
Yapraklarım dökülür, tomurcuklanamam,
Ben daha çok küçüğüm, vurmayın.

İrem Sena KODALCI

Ela Nur ÜZÜMCÜ GÖRÜNMEZİN ESİRİ OLDUK

Yıl 2020,düzenli ve sıradan bir hayatımız varken, aylardan mart, günlerden on dört...Birden okulların kapanacağını duyduk ,ne olduğunu anlayamadığım için ara tatil sandım. Bir hafta sonra ise okulların bir ay daha kapalı olacağı duyuruldu ,tüm hayatımız okul hayatımız gibi alt üst oldu, düzenimiz bir anda bozuldu.

Peki, ne idi bizi evlere kapatan, okuldan ,sokaktan, hayattan koparıp esir eden Covid-19 denen, mikroskopla bile zor görünen bir virüsmüş bu. Evet, önceleri bu hastalığın ne olduğu, ne yaptığı, ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bilgimiz yokken nisan ve mayıs aylarında hastalık hakkında bir sürü araştırma ve haber yapıldı, doğru yanlış birçok şey duyduk. Önceleri bilinmezlik ve görünmezlikten dolayı çok korktum, tedirgindik sürekli. Sanki gizli bir düşman sürekli bizi içeride, dışarıda takip ediyor ;her an hasta etmek için bizi kolluyor gibi endişe ve merak içinde üzüntüyle, şaşkınlıkla günler geçiyordu. Bu arada okulların tamamen kapatıldığını ve dönem sonuna kadar uzaktan eğitim ile eğitileceğimizi öğrendim. Bu zor olacaktı hem de çok zor...

Çünkü uzaktan öğrenmek bazı imkanlara bağlıydı. Mesela bilgisayarın, internetin, tabletin vb. şeylerin olmalıydı, yoksa yanmıştın. Sadece televizyondan EBA TV'den belirli saatlerdeki dersleri takip etmek pek yeterli olmuyordu çünkü. Ayrıca arkadaşlarımızla, öğretmenlerimizle bütün sosyal faaliyetlerimiz kesilmiş, eve kapanmıştık. Maske, mesafe, hijyen üçlüsünü hayatımızın her anına eklemek çok zor oluyordu. Ama bizim bir şansımız vardı. Biz köyde yaşıyorduk, bahçemiz vardı, nefes almak için ara sıra bahçeye çıkıp oynayabiliyorduk ama şehirdeki çocukların ne kadar sıkıldıklarını, zorlandıklarını anlayabildim böylece.

Tüm yaz tatili de eve kapalı geçerken okulların yine aç olmayacağını öğrenmek beni çok üzdü. Artık bunalmış, körelmiş gibi hissediyordum. Sanki beynim boşalıyordu. Bu arada birçok insanın sevdiklerini, yakınlarını bu hastalık yüzünden kaybettiğini her gün haberlerden duymak beni hem korkutuyor hem üzüyor hem de daha dikkatli olmaya itiyordu. Hastaneler doluyor, bizim için sağlık çalışanları canlarını veriyorlarken bazı duyarsız ve sorumsuz insanlar kurallara uymadıkları, bencil ve kötü oldukları için hastalık bir türlü bitmiyordu. Bu tam bir felaketti.

Sonunda köy okulları için yüz yüze eğitim başladı ve işte artık biraz da olsa esaret bitmişti. Çok mutlu oldum, içimi heyecan ve sevinç kapladı, yeniden doğmuş gibi oluyorduk. Arkadaşlarımın ve öğretmenlerimin, okulun bu kadar değerli olduğunu işte o görünmez esaret edici virüsten öğrenmiş oldum, ne yazık ki çok acılar çektikten sonra....

Dilara YALAMA

Buket GÖLCÜK AL BAYRAĞIM

Sen olmazsan olmazdı bu vatan,
Sen olmazsan akmazdı bu zaman,
Rüzgarlarla dalgalandın her an,
Al bayrağım.

Üzerindeki hilalden, yıldızdan
Düşmanların kaçar her zaman,
Sen gökyüzünden alçalmayan,
Al bayrağım.

Seninle ışık, özgürlük, aydınlık...
Isıtır içimizi al sıcaklık,
Seninle hürriyet ve insanlık,
Al bayrağım.

Vatan, millet, egemenlik sensin,
Huzur sensin, rahatlık sensin,
Özgür güzel gelecek sensin,
Sensin AL BAYRAĞIM

Sıla Nur KIRIK KÜÇÜKLERDEN ÖĞÜTÇE!

Kaçının kötülükten, olun hep iyi
Üzmeyin, ağlatmayın hiç kimseyi
Siz siz olun daima,
Kırmayın hiçbir kalbi.

Yardımsaver ve cömert olun,
Doğru ve dürüst konuşun,
Fesatlıktan, hayınlıktan,
Fersah fersah uzak durun!

Saygı ve anlayışı,
Birlik ve dayanışmayı,
Umut, sevgi ve saygıyı,
Aklınızdan çıkarmayın!

Ailemizi, vatanımızı,
Dostlarımızı arkadaşımızı,
Bütün güzel duygularınızı
Başımızın tacı yapın!

Alime YANIK

KORKULARDAN :YALNIZLIK

Beni en çok korkutan duygu hangisidir diye sorsanız, "Yalnızlık derim. 'Ciddiyim...Çünkü yalnız kalmak beni perişan eder. Tıpkı bir yapboz gibi olurum; bir parçam bir yerde, bir parçam diğer yerdeymiş gibi.

Yalnızken saçma sapan, ipe sapa gelmez şeyler düşünürüm. Aslında korkunç ve gülünç. Mesela görünmeyen canavarlar hayal ederim, beni ve etrafımdakileri yok etmeye gelmiş, aç ve kötü canavarları...

Yalnızlığı nasıl tarif edersin deseler, derim ki ;benim için acı ve eziyettir. Gerçekten, tam bir eziyet, işkence bildiğin. Bu eziyetin kaynağı korkudur elbette. Yalnızlık, korkuyu getirir; korkum da yalnızlığımı besler sanki...Sanki bir kere yalnız kalınca artık geri dönüşü yokmuş gibi hep yalnız ve çaresiz kalacakmışım gibi...Sonsuz acı, eziyettir işte bu.

Yalnız kalmak illaki tek olmak değildir aslında her zaman benim için. Bazen arkadaşlarımdan, ailemin, birilerinin yanındayken de ansızın bu korkulu duygu sarar beni. Neden bilmiyorum ama sanki aynı yerde, aynı dli konuşmuyormuşuz gibi gelir bana. Bundan büyük yalnızlık var mıdır?

Yalnızlığın bir de bedeni sonuçları oluyor bende, biliyor musunuz? Bana bir şeyler oluyor; kalbim hızla çarpmaya başlıyor, ateş basıyor, ellerim terliyor ve işte o korku bedene mi tamamen sarıyor, ve ben o korkutana asla kurtulmayacak gibi oluyorum sanki nefesim kesiliyor.

Şimdi bir şey fark ettim: İlk defa hissettiklerimi kendimle, yazıyla paylaştım. Bu bana ilaç gibi geldi. Bundan sonra bu korkuyla başa çıkmak için günlük tartabilirim mesela.

Zeynep BODUR KÜÇÜK PATİ

Bir zamanlar çok mutlu, küçük bir aile yaşamış bir kasabada. Bu ailenin çocukları kızları ve oğulları kadar sevdikleri bir de küçük bir yavru kedileri varmış. Kediciğin ismi Pati imiş. Küçük Pati çok hareketli ve yaramaz bir kediymiş. Hareket eden her şeye karşı aşırı ilgisi varmış, hareket eden ne görse peşinden koşar, üstüne atlar, boğuşurmuş. Aynı zamanda Patıcık sineklerden de hiç ama hiç hoşlanmaz; onları görünce sinir krizleri geçirir gibi hem kendine hem etrafına zarar verirmiş.

Bir gün aile bir iş için şehre inmeye karar vermiş ama Parti'yi götürmemiş, evde kalmasını tembihleyerek biraz yemek ve süt bırakmışlar ona, kapıyı çekip gitmişler. Pati önce bu kısa ayrılıktan çok üzüldüğü için uzun süre kapıyı tırmalayarak miyavlamış. Bakmış olacak gibi değil bırakmış miyavlamayı, yorgunluktan sızmış kalmış. Bir süre sonra Pati burnunun, gözlerinin üzerinde uçan ve sesiyle onu çok ama çok rahatsız eden karartı görmeye başlamış, birden uyanmış. Hayır, bu rüya değilmiş, gerçekmiş. Bir kara sinek ,evet, bir kara sinek sanki kendisine musallat olmuş, tepesinden gitmiyormuş. Zaten sinekleri hiç sevemeyen Pati, artık dayanamamış. Başlamış sağa sola atlamaya, zıplamaya. Sinek nereye giderse Pati oraya...Evde ne vazo, ne çiçek, ne tablo, ne örtü kalmış. Her yer darmadağın, alt üst olmuş. Sonra birden kapı açılmış, kapı sesiyle korkan Pati, hemen tavan arasına saklanmış. Eve girince evi darmadağın bulan aile eve hırsız girdi sanmış, üstelik Pati de ortalıkta yokmuş. Aramışlar taramışlar bir türlü Pati'yi bulamamışlar, sonunda onun da çalındığını düşünmüşler. Bu sırada açlık ve yorgunluktan dayanamayan Pati aşağıya inmek zorunda kalmış, Aile onu görünce öyle sevinmiş, öyle sevinmiş ki ne hırsız ne polis akıllarına gelmemiş. Hemen anlamışlar işin aslını. Ve Pati'yi kucaklarına alıp onu öpüp koklarken asıl önemli olanın ev e eşya değil, bu küçük yarama olduğunu anlamışlar.

Bazen en değerli şeyimiz, en küçük olanlardır...

İMTİYAZ SAHİBİ

Kemal ERSOY

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Duygu GÜRCAN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Duygu GÜRCAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Alev TEKİN

YAYIN KURULU

Merve Rabia KARACA

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK AKKUZULU ORTAOKULU

Akkuzulu Mahallesi 06760 Çubuk / Ankara

0312 825 42 28